

— porušení zákazu zpětné účinnosti dodatečnou změnou celkové výše náhrad pro již ukončené hospodářské roky v odvětví cukru, která byla zavedena až nařízením č. 1193/2009.

(¹) Nařízení Komise (ES) č. 1193/2009, ze dne 3. listopadu 2009, kterým se opravují nařízení (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a kterým se pro hospodářské roky 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06 stanoví částky na dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. L 321, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. března 2010 — Polsko v. Komise

(Věc T-101/10)

(2010/C 113/101)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: M. Szpunar, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit článek 3 nařízení Komise (ES) č. 1193/2009 ze dne 3. listopadu 2009, kterým se opravují nařízení (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a kterým se pro hospodářské roky 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06 stanoví částky na dávky z výroby v odvětví cukru (¹), v rozsahu, v němž se jím opravuje článek 2 nařízení Komise (ES) č. 1686/2005 ze dne 14. října 2005, kterým se pro hospodářský rok 2004/05 stanoví částky na dávky z výroby a koeficient doplňkové dávky v odvětví cukru (²);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uvádí, že napadeným ustanovením byla ohledně koeficientu doplňkové dávky v odvětví cukru pro hospodářský

rok 2004/05 zavedena diferenciacie v tom smyslu, že tento koeficient byl pro nové členské státy stanoven ve výši 0,25466, a pro EU 15 ve výši 0,14911.

Žalobkyně uplatňuje proti napadenému rozhodnutí následující žalobní důvody:

Zprvce byla Komise nepříslušná a porušila článek 16 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 (³), který Komisi zmocňoval výlučně jen ke stanovení jednoho jediného koeficientu, jehož výše je pro celou Unii stejná. Různá jazyková znění nařízení č. 1260/2001 jsou v tomto ohledu zcela shodná a jednoznačná. Krom toho nemohou zásady společné organizace trhu s cukrem odůvodnit žádnou odchylku od znění ustanovení nařízení č. 1260/2001, nýbrž takovouto odchylku naopak vylučují. Jednotný koeficient byl totiž podstatným nástrojem pro uskutečnění zásad společné organizace trhu s cukrem.

Zadruhé byla porušena zásada okamžitého a úplného převzetí *acquis communautaire* novými členskými státy. Napadené ustanovení je *de facto* ustanovením přechodným a nemá žádnou oporu v aktu o přistoupení z roku 2003, ani v právních aktech vydaných na jeho základě. Článek 2 aktu o přistoupení tak tvoří základ pro převzetí veškerých práv a povinností vyplývajících z členství Polskou republikou, a tedy i práva na využívání přeplatků a povinností vyrovnávat ztráty na trhu s cukrem, k nimž došlo v předchozích hospodářských letech.

Zatřetí došlo k porušení zákazu diskriminace. Jediným kritériem pro diferenciaci koeficientů je datum přistoupení členských států k Evropské unii. Přistoupení nových členských států nemůže samo o sobě tvořit objektivní kritérium, které by mohlo odůvodnit zavedenou diferenciaci, jelikož důsledky přístupu byly s konečnou platností upraveny v aktu o přistoupení a v právních aktech vydaných na jeho základě.

Začtvrté byla porušena zásada solidarity. Zásada solidarity producentů představuje základní zásadu společné organizace trhu s cukrem a znamená, že náklady na financování tohoto trhu nesou společně všichni producenti a že finanční neutrality není dosahováno na úrovni jednotlivých členských států, nýbrž na úrovni celé Unie podle objektivních kritérií. Diferenciacie koeficientů jednotlivých členských států představuje svévolné, nepřiměřené a nesolidární rozdělení nákladů na financování trhu s cukrem.

Zapáté byl porušen článek 253 EG (nyní čl. 296 odst. 2 Smlouvy o fungování EU), jelikož je napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodněné. Komise neuvedla ani okolnosti, z nichž vychází diference koeficientů, ani cíle, jimž by takováto diference mohla sloužit.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 321, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1686/2005 ze dne 14. října 2005, kterým se pro hospodářský rok 2004/05 stanoví částky na dávky z výroby a koeficient doplňkové dávky v odvětví cukru (Úř. věst. L 271, s. 12).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 03/33, s. 17).

Žaloba podaná dne 3. března 2010 — Südzucker a další v. Komise

(Věc T-102/10)

(2010/C 113/102)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Německo), AGRANA Zucker GmbH (Vídeň, Rakousko), Südzucker Polska S.A. (Vratislav, Polsko), Raffinerie Tirlimon-toise SA (Brusel, Belgie), Saint Louis Sucre SA (Paříž, Francie) (zástupci: H.-J. Prieß a B. Sachs, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

— zrušit nařízení Komise (ES) č. 1193/2009, ze dne 3. listopadu 2009, kterým se opravují nařízení (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a kterým se pro hospodářské roky 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06 stanoví částky na dávky z výroby v odvětví cukru;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

K odůvodnění své žaloby žalobkyně uplatňuje několik žalobních důvodů.

Zaprvé, žalobkyně tvrdí, že byl obdobně porušen článek 233 ES (článek 266 SFEU), protože Komise nesplnila požadavky rozsudku Soudního dvora ze dne 8. května 2008, Zuckerfabrik Jülich a další (C-5/06 a C-23/06 až C-36/06, Sb. rozh. s. I-3231). V uvedeném rozsudku Soudní dvůr vyložil, jak mají být určeny parametry „exportovatelného přebytku“ a „celkové závazky v oblasti vývozu“ při výpočtu dávky z výroby pro hospodářské roky 2002/2003 až 2005/2006. Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném nařízení rovněž změnila třetí parametr „celkové výše náhrad“, ačkoliv nebyl předmětem rozsudku ve věci Zuckerfabrik Jülich.

Zadruhé, Komise porušila čl. 15 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 1260/2001 ⁽¹⁾ i smysl a účel uvedeného nařízení. Tvrdí mimo jiné, že při výpočtu celkového množství náhrad Komise započítala i vývozní náhrady, o které nebylo požádáno a nebyly vyplaceny. Krom toho přístup založený na jednotné sazbě měsíčních vývozů vede k nepřesnostem ve výpočtu. Žalobkyně v této souvislosti uvádějí, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci Zuckerfabrik Jülich zakázal, aby byla celková ztráta stanovena vyšší nežli výdaje na náhrady.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu zakazující retroaktivní účinky, jelikož napadené rozhodnutí změnilo celkovou výši náhrad zpětně.

Začtvrté, Komise porušila svou povinnost uvést odůvodnění podle článku 253 ES (čl. 296 druhý odstavec SFEU), protože důvody uvedené Komisí pro napadené nařízení jsou takové, že provádí rozsudek ve věci Zuckerfabrik Jülich, ale podle názoru žalobkyň jde nad rámec požadavků uvedeného rozsudku.

Konečně žalobkyně v části nadepsané „Konkrétní nesprávná právní posouzení“ tvrdí, že když Komise přijala nařízení o částkách na dávky z výroby v odvětví cukru pro hospodářské roky 2002/2003 až 2005/2006 dne 3. listopadu 2009, nebyla k tomu již oprávněna, protože nařízení č. 1260/2001, které Komise uvedla jako právní základ, již neplatilo, když bylo nařízení přijato. Krom toho došlo k porušení čl. 37 odst. 2 ES, protože na základě uvedeného ustanovení měl být pro přijetí nařízení zvolen jiný postup.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 03/33, s. 17).